

[Skytte.]

Derfor vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg takker for den velvillige Behandling, der er blevet dette Lovforslag til Del.

Det er naturligvis rigtigt, at det Problem, det ærede Medlem Hr. Bjørner rejser, maa tages med i Betragtning. Det maa ikke gaa saaledes, at vi ved at gennemføre denne Beskyttelse for De Forenede Nationers Mærker, Forkortelser, Forbogstaver bringer Erhvervsinteresser i Vanskeligheder, og jeg vil derfor mene, at disse Ting nærmere maa overvejes. Om det i den Anledning er nødvendigt at nedsætte et Udvalg, er jeg ikke helt sikker paa. Jeg tror, at i en Tid, hvor Rigsdagen har saa travlt, vilde det være praktisk, om vi kunde spare Udvalgsbehandlingen, og jeg skal da vende tilbage til dette Spørgsmaal ved anden Behandling, saafremt det ærede Medlem Hr. Bjørner kan være tilfreds hermed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 394 af 19. September 1947.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4323; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2545).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Der har jo gennem næsten lige saa lang Tid, som Prisloven har eksisteret, været skrevet og talt om, at den skulde afvikles, saa snart Krigen var forbi. Der er nu gaaet 3 Aar, og der foreligger fortsat Forslag til Lov om Forlængelse. Spørgsmaalet er saa, om Forholdene har ændret sig saa meget, at der kunde være Grund til at tale om Afvikling. Her vil jeg gerne sige straks saa tydeligt, at der ikke kan være nogen Misforstaaelse, at der ikke er mere Grund til at ophæve Loven nu, end der var under selve Krigen. Meningen med Prisloven er at forhindre, at for knappe

Varebeholdninger af de nødvendige Varer kan udnyttes til en uretmæssig Fortjeneste. Der er ikke noget, der blot ligner en Chance for, at vi i en overskuelig Fremtid kan faa saa rigelige Varebeholdninger, og især ikke af de strengt nødvendige Varer, at en saadan Beskyttelse skulde være unødvendig. Det gælder for Fødevaregruppen, det gælder for Beklædningsgruppen, og det gælder for en Række andre Omraader, som direkte eller indirekte gaar ind i de daglige Livsforhold.

Naar det imidlertid er saadan, at vi ikke inden for en rimelig Fremtid har noget Haab om, at Konkurrencen kan klare de Funktioner, som er Prislovens, saa er det til Gengæld nødvendigt fortsat at have en saa effektiv Lov, som det overhovedet er muligt. Jeg skal gerne erkende, at en virkelig Konkurrence vilde være mere effektiv, end selv den bedste Prislov og selv den bedste Administration af Prisloven har kunnet være. For det første vil det jo ikke være muligt at skrive en Lov om Priser, der i den Grad kan dække alle de foreliggende Forhold, at der i selve Loven er effektiv Beskyttelse for alle de mange Enkelttilfælde, der forekommer. Det er altsaa kun muligt at administrere en Prislov som en Bemyndigelseslov. For det andet vil det med det Antal Embedsmænd og Funktionærer, der er til Raadighed, heller ikke være gør ligt at kalkulere alle de mange forskellige og forskelligartede Varetyper, der kommer frem, eller bare at finde en rimelig fast Linie med Hensyn til Beregning af Avance o. lign. Man maa altsaa arbejde sig frem fra Omraade til Omraade, i mange Tilfælde fra den ene Form for Forretning til den anden. Det vilde være alt for sangvinsk at regne med, selv om man havde de bedste Embedsmænd og bedste Funktionærer, der kunde opdrives, at det skulde være muligt at undgaa Fejltagelser. Men stort set tror jeg, man kan sige, at der har været sat et overordentlig godt Arbejde ind og et Arbejde, som i mange Henseender har betydet overordentlig meget, ikke alene for Forbrugerne i snævrere Forstand, men ogsaa med Hensyn til at holde Pengespørgsmaalet i hvert Fald saa taaleligt i Ro, som det har været muligt under de vanskelige Forhold. Derfor vil jeg mene, at det, der skal ske, er, at man forlænger denne Lov som en Bemyndigelseslov. Men til Gengæld finder jeg det ogsaa naturligt at gennemføre visse Ændringer paa de Omraader, hvor Erfaringen har lært de Myndigheder, der har haft med denne Administration at gøre, at der tiltrænges Ændringer.